

МЕЧКА И МЕЧКАРЧЕ

— Абре, малко юначе,
съ накривено калпаче,
кой те дяволъ докара
да ми бждешъ мечкаря?
Тичай скоро повикай
моя лика-прилика:
мустакати мечкари
и брадати дървари!

— Мари, Мецо, Мецано,
съ черно руно непрано,
защо ти сж мечкари,
защо ти сж дървари?
Гледай — слънце изгрѣло,
Слушай — пиле запѣло.
Пъкъ азъ дрънкамъ даарето
и развѣвамъ джубето,

премѣтамъ се и тичамъ —
цѣлъ на мече приличамъ!
Защо ти сж мечкари,
ядовити и стари?
Я да рипнемъ младежки!
Я да тропнемъ лудежки!
Рипна, тропна Мецана,
та разлюлъ Балкана!

Ранъ-Босилекъ

